

Capitolul 7

Conducătorul și echipa managerială

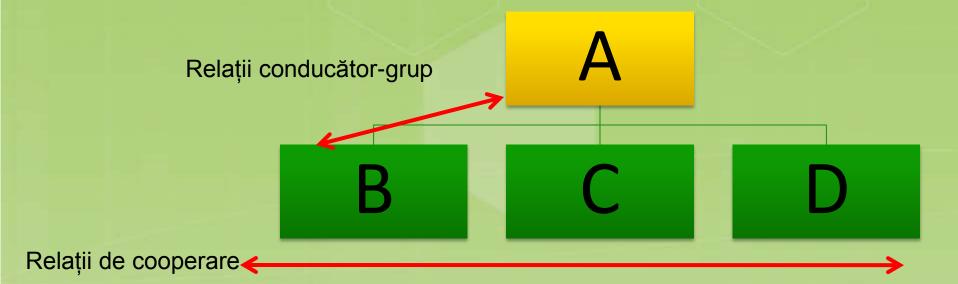
Conducătorul și echipa managerială

- CUPRINS:
- 1. Factorii mediului organizațional
- 2. Climatul în colectivele de muncă
- 3. Trăsăturile și definirea statutului de manager
- 4. Stiluri de muncă și tipuri de conducători
- 5. Leadership şi management

1. Factorii mediului organizațional

- Relaţiile interumane = raporturi între persoane
- Relaţiile interumane se dezvoltă pe fondul relaţiilor de producţie, care nu atrag după sine și relaţii umane adecvate
- Munca cu oamenii nu vizează numai aspectele administrative, formale

1. Factorii mediului organizațional

- Cerinţe relaţiile conducătorilor cu colaboratorii şi subalternii:
 - tratarea diferenţiată;
 - asumarea responsabilităţilor pentru propriile insuccese;
 - stimularea spiritului de colaborare, a consultării;
 - acceptarea punctelor de vedere şi a sugestiilor;
 - cunoaşterea personalului, a preocupărilor şi aspiraţiilor;

1. Factorii mediului organizaţional

- Cerinţe relaţiile conducătorilor cu colaboratorii şi subalternii:
 - respectarea personalității fiecăruia, a demnității;
 - imparțialitatea;
 - respectarea cuvântului dat;
 - utilizarea competenţelor şi responsabilităţilor cu tact;
 - comunicarea şi aplicarea sancţiunilor cu mult discernământ.

- Un factor important al stabilităţii în muncă menţinerea şi îmbunătăţirea climatului de muncă
- Climat favorabil
 - exprimare deschisă a opiniilor,
 - atmosferă de stimă reciprocă și colaborare
 - cunoaşterea oamenilor
 - încrederea și atitudinea corectă în stabilirea atribuţiilor
 - alegerea responsabililor corespunzători

- Climat nefavorabil
 - relaţii interumane necorespunzătoare
 - prestarea unor munci nedorite şi discordante în raport cu posibilitățile fizice şi intelectuale ale oamenilor respectivi
 - obţinerea unor rezultate nescontate în muncă, al insatisfacţiei personale

- Climat nefavorabil Conflicte. Cauze:
 - personalitatea indivizilor (insatisfacţii personale, sentimente de frustrare etc.);
 - starea relaţiilor interpersonale (nemulţumiri, insatisfacţii în ce priveşte rolul propriu în firmă);
 - modul de funcţionare al întreprinderii.

- Climat favorabil de muncă atenţia conducerii trebuie să se îndrepte asupra:
 - alcătuirea judicioasă a formaţiilor de muncă în ceea ce priveşte competenţa şi dimensiunea lor;
 - desemnarea conducătorilor acestor grupuri;
 - aprecierea corectă a aportului fiecărui membru al formaţiei.
- Grupul de muncă reprezintă o unitate constituită pe baza diviziunii şi cooperării în muncă, în scopul realizării unor sarcini de producţie bine determinate.

- Grupurile de muncă
 - Temporare sau Permanente
 - Omogene sau Neomogene (vârstă, sex, profesie, pregătire şcolară, vechime în muncă)
 - Mari și Mici

A. Statutul și rolul managerului

- Statutul poziţia şi prestigiul
- Expresia statutului unui manager este reprezentată de respect, stimă şi consideraţie
- Statutul unui angajat într-o organizație are o triplă determinare:
 - Funcţională (profesia);
 - lerarhică;
 - Personală sau informală (cunoştinţele, calităţile, aptitudinile şi deprinderile)

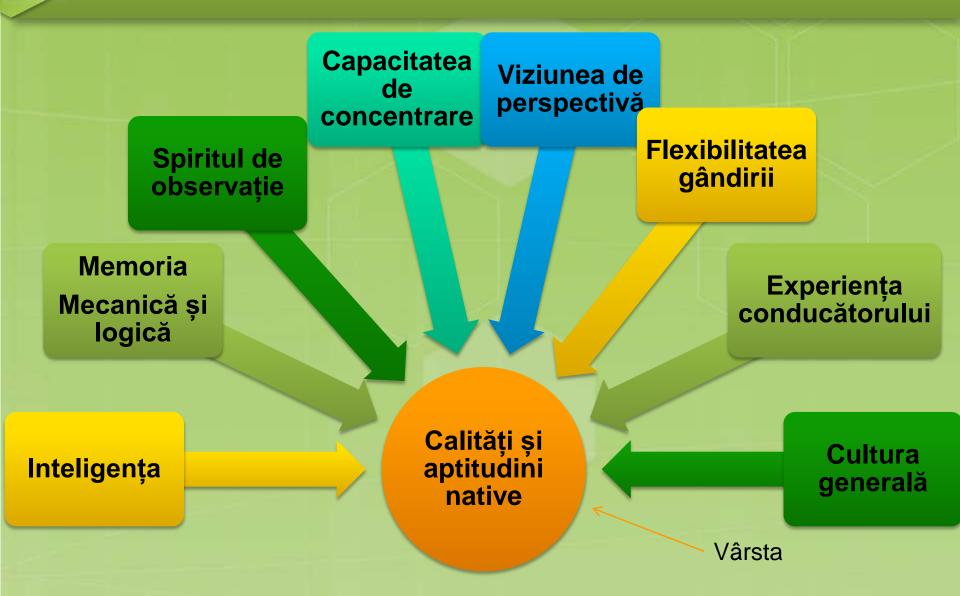
- Statutul managerilor este simbolizat şi de alte elemente cum ar fi:
 - birouri separate
 - mobilier de calitate
 - secretară la dispoziţie etc.
- Expresia pragmatică a statutului rolul pe care efectiv îl exercită, indiferent de natura proceselor de muncă realizate

B. Trăsăturile cadrelor de conducere

- Caracteristica definitorie puterea sa asupra celorlalţi (capacitatea unei persoane de a determina un individ sau un grup să realizeze un anumit lucru)
- Puterea presupune atât dreptul (autoriate) cât şi capacitatea de a influenţa comportamentul celorlalţi.
- Autoritatea:
 - Formală
 - Informală

Dubla profesionalizare

- cunoştinţe, calităţi profesionale de specialitate
- cunoştinţe din domeniul ştiinţei conducerii
 (managementului) şi talent organizatoric pentru a le aplica.
- Raportul cunoștințe de specialitate (profesionale) cunoștințe ale științei conducerii este determinat de nivelul ierarhic.
- Trăsături etice : binele, dreptatea, onestitatea

C. Personalitatea și temperamentul

- Impresia pe care o lasă un competitor este uneori mult mai importantă decât toate documentele care atestă pregătirea sa
 - Persoane cu un coeficient de inteligenţă de 160 care se spetesc muncind şi trăiesc la fel sau poate chiar mai prost decât persoane cu un coeficient de inteligenţă de 100
- Cât de mult contează substanța unei personalități bine conturate?

- Personalităţile puternice:
 - autenticitate
 - sunt independente
 - au o mare doză de sinceritate
 - curaj civic
 - capacitate de autoreflexie, toleranţă şi integritate morală şi socială.
- Dezvoltarea personalităţii managerului este un proces complex şi contradictoriu, afirmarea personalităţii depinzând de obiceiurile, deprinderile, cunoştinţele şi experienţele anterioare.

- Personalitatea managerului variabile:
- 1. Caracteristicile fizice
- 2. Vârsta
- 3. Sexul
- 4. Gândirea efectul placebo
- 5. Preferința emisferică
- 6. Simțul timpului
 - Patru categorii (extreme) de manageri:
 - a) managerul iresponsabil
 - b) managerul depășit de evenimente
 - c) managerul stresat
 - d) managerul realist

Personalitatea managerului – variabile:

7. Temperamentul

 reprezintă ansamblul trăsăturilor fiziologice şi nervoase ale unei persoane, care determină diferenţieri psihice şi de comportament între indivizi

Modelul de personalitate al lui Eysenck

interiorizaţi şi
 predispuşi spre
 meditaţie,
 calculaţi şi relativ
 consecvenţi, reci

Introvertiții

Stabilii (Echilibraţii)

Nevroticii (Dezechilibr aţii)

Extravertiţii

dinamism, sociabilitate, disponibilitate de asumare a riscurilor, impulsivitate

realişti

 sunt înclinaţi spre manifestări negative

- Din întrepătrunderea acestor trăsături de personalitate rezultă următoarele categorii de temperament:
- Colericul (extravertit şi nevrotic):
 - îşi asumă iniţiativa, grad excesiv de autoritate;
 - ascensiuni şi căderi ale capacității de lucru;
 - oscilează între entuziasm și stare de abandon, decepție;
 - este orientat spre prezent şi viitor;
 - este eficient ca manager operațional.

- Sanguinicul (extravertit şi stabil)
 - ritmicitate și echilibru
 - adevăratul lider, dorință de acţiune, este flexibil, creativ şi cu un instinct bine dezvoltat
 - centrat pe relaţiile interumane
 - prototipul stilului democrat de management.

- Flegmaticul (introvertit şi stabil)
 - Calm, lent, consecvent, meticulos însă inert și pasiv
 - Dispune de răbdare şi prin educaţie atinge performanţe, putând fi un conducător destul de eficient, dar nu un lider.
 - Conservator şi lipsit de flexibilitate, orientat mai mult spre trecut.

Melancolicul (introvertit şi nevrotic)

- Răbdare, simţ analitic, sensibilitate emoţională, dar este înclinat spre depresie în condiţii de solicitări crescute
- Are dificultăţi în adaptarea socială şi de asemenea o încredere redusă în forţele proprii
- Nu rezistă situaţiilor conflictuale şi nu acţionează pentru atenuarea lor.
- Nu este potrivit pentru conducere, fiind permisiv sau autoritar incompetent.

Stilul de muncă al conducătorilor reflectă:

- exercitarea atribuţiilor
- rolul pe care îl au în organizarea şi conducerea muncii
- natura comportamentului lor
- modul în care antrenează și stimulează subalternii

Stilul de conducere

- Felul în care intervin în activitatea celor conduși
- Modalitatea de a gândi, de a se comporta și acționa
- Capacitatea lor de a se adapta la diferite situaţii utilizând metode şi tehnici adecvate.

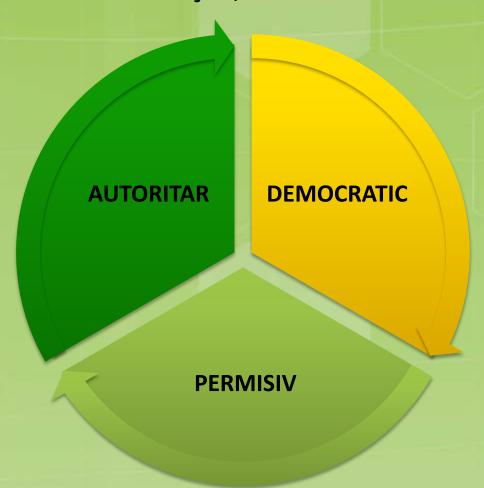

Determinarea stilului de conducere

- Tipul sistemului de conducere al întreprinderii
- Gradul de autonomie în utilizarea resurselor
- Personalitatea conducătorilor și modul lor de acțiune
- Competența și personalitatea colaboratorilor
- Specificitatea şi gradul de schimbare a activității unității

În raport cu autoritatea exercitată de către conducător, care este criteriul esențial, stilurile de conducere pot fi:

Sub raportul **atitudinii față de responsabilitate**, stilurile de muncă se clasifică în:

Stilul Stilul repulsiv dominant Stilul de Stilul muncă indiferent necesar echilibrat

Stilul de conducere democratic - Principii

- Principiul orientării spre obiective
- Principiul accesibilității
- Principiul iniţiativei
- Principiul convingerii
- Principiul controlului și aprecierii
- Principiul dreptății
- Principiul fermității

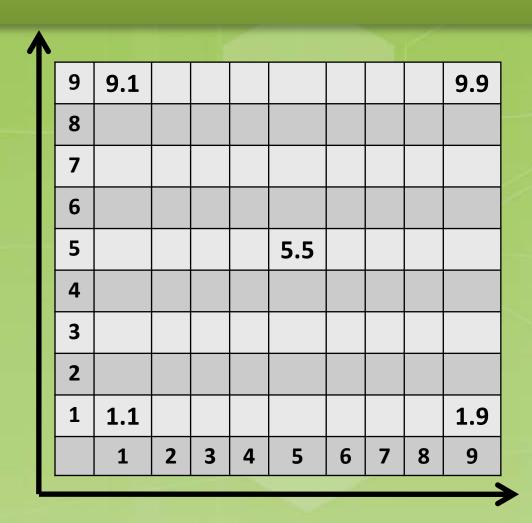

- Tipul de conducător diferența este dată de:
 - Calitățile
 - Cunoştinţele
 - Aptitudinile

4. Stiluri de muncă și tipuri de conducători Abordarea bidimensionlă (Blake și Mouton)

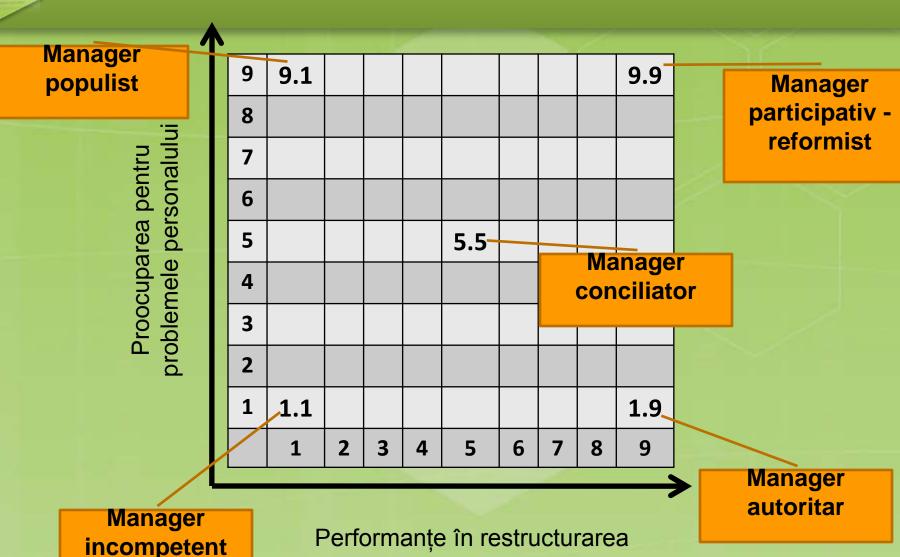
Proocuparea pentru oameni

Preocuparea pentru producție (obiective)

4. Stiluri de muncă și tipuri de conducători Abordarea bidimensionlă CEMATT

economică a firmei

- Având în vedere cunoştinţele şi aptitudinile de conducere, deosebim trei tipuri de conducători:
 - Participativ
 - Autoritar
 - Participativ-autoritar.

5. Leadership și management

- Leadershipul priceperea unui cadru de conducere de a obţine implicarea efectivă a unor persoane în implementarea unui anumit curs de acţiune
- Jaques Clement, leadershipul este procesul prin care o persoană stabileşte un scop sau o direcţie pentru una sau mai multe persoane şi-i determină să acţioneze împreună cu competenţă şi deplină dedicare în vederea realizării lor.

5. Leadership şi management

- La baza leadershipului se află spiritul de echipă
 - încredere;
 - scopuri clare;
 - procese decizionale participative;
 - motivarea puternică (individuală și de grup)
- "leaderii se fac, nu se nasc"

5. Leadership şi management

- "nu există leaderi buni fără personal de bună calitate care să-i urmeze"
- Mecanismul leadershipului se rezumă la următoarele etape:
 - Pregătirea leaderului pentru a-şi exercita leadershipul;
 - Ascultarea și declanșarea de idei;
 - Coordonarea scopurilor, ideilor și opiniilor;
 - Determinarea persoanelor de a crede, simţi şi de a se comporta la un anumit nivel;
 - realizarea și menținerea dedicării persoanelor.

5. Leadership și management

În funcţie de caracteristicile manageriale şi psihosociologice

